

Bedřich Šimůnek

53. PTP

„Proč bych se měl trápit, když mě trápí Ti druzí.“

Pan Bedřich Šimůnek se narodil 27. října 1927 jako nejstarší ze tří dětí.

Jeho rodiče sice bydleli v Kostelci nad Labem, ale mamince se narodil nečekaně „na návštěvě“ v Libštátě.

„Máme kluka jako buka, pošlete nám peřinky!“

První léta svého života vyrůstal pan Bedřich v Kostelci nad Labem.

Ve svých 4 letech se s rodiči přestěhoval do Prahy kvůli špatným vztahům maminky s rodiči otce.

V Praze si otec pana Šimůnka poté otevřel cukrárnu v Košířích na Plzeňské třídě, která po roce zkrachovala, poněvadž roku 1933 začala krize a lidé byli rádi, že měli alespoň na chleba. Poté si otec zkusil otevřít mlékárnu na Vinohradech, která byla také po roce zavřena.

Ve třetí třídě se spolu s rodiči přestěhoval do Jílového u Prahy, kde vychodil celou obecnou školu. Zde si jeho otec opět otevřel cukrárnu, ovšem musel zboží roznášet po celém okrese, protože ve městě již jeden cukrář byl. Po čase se ale u lidí stali oblíbení oni a hlavní cukrárna byla právě jejich.

Po ukončení páté třídy byl přijat do Arcibiskupského gymnázia v Praze. V prosinci 1941 však Němci školu zavřeli a pan Bedřich se spolu s ostatními přestěhoval do Jiráskova gymnázia - v Resslově ulici, kde v roce 1946 pan Šimůnek maturoval.

V témže roce nastoupil na bohoslovecké učiliště do Litoměřic, což bylo jeho velkým přáním, které si splnil. Zde studoval až do roku 1950.

Zde se učili kromě náboženství latinu, řečtinu, hebrejštinu, ruštinu a arabštinu. Zbýval mu jeden ročník do ukončení školy, když dne 4. září 1950 odpoledne dostal dopis, že následující den v pět hodin ráno má nastoupit k PTP do Libavé, kam narukovali sami novokněží a bohoslovci.

U pomocných technických praporů měl být původně maximálně 2 roky, čas ale rychle plynul a sliby se neuskutečnily. Jeho služba se protáhla na 40 měsíců - do 31. 12. 1953.

Za tu dobu pracoval téměř po celém území Moravy - v Novém Jičíně, v Šenově u Nového Jičína, v Bruntále, Olomouci, Brně, Třáslavicích, Vranově nad Dyjí, v Moravském Krumlově, v Blansku, v Rajhradě, v Dobroníně i jinde,...

Jako příslušník PTP nesměl mít zbraň, ale když budovali zákopy v Bruntále, nad jejich hlavami stříleli vojáci v rámci cvičení ostrými náboji.

Při práci u PTP si vydělával zhruba 300 - 400 Kč, ale z toho si musel hradit ubytování, stravu a ošacení. Paradoxem bylo, že chodil oblečený v americké uniformě po vojácích z 2. světové války.

Než odešel z vojny, musel podepsat, že bude nadále pracovat jako civil ve vojenském stavebnictví. Vybral si stavby u podniku Konstruktiva, jelikož to měl blíže k domovu. Ze začátku byl jeho plat velmi nízký, později se zvedl na 800 Kč měsíčně. V tuto dobu, kdy dostával již zmíněnou částku, vykonával práci hlídače stavby. Pracoval pak v Praze, v Libři u Jílového, v Babičích u Říčan.

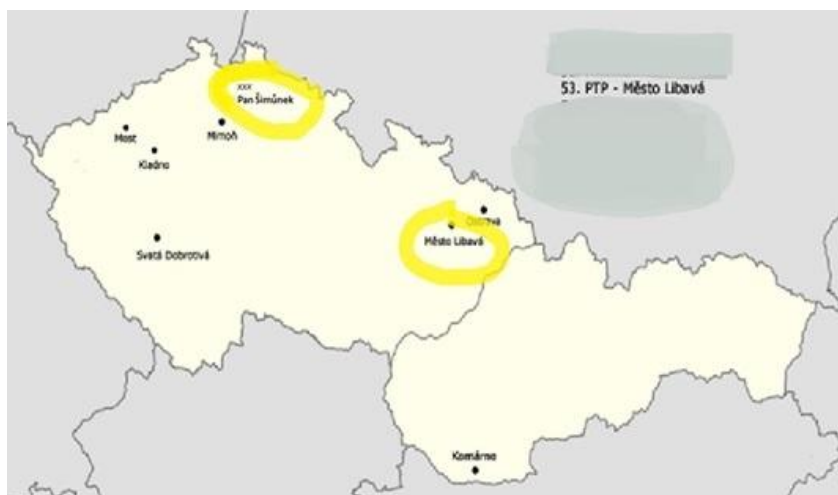

V roce 1959 jel pracovat na Slovensko do Habovky na Oravě, kde poznal i svou budoucí manželku, Annu Tekelovou, se kterou si nejdříve několik let dopisoval. Roku 1961 mu bylo nabídnuto od jeho svobodné tety Anny Fejfarové z Libštátu odkoupení domku č. p. 82, neboť nikdo z příbuzných

o něj neměl zájem a ona se bála, aby po její smrti nezůstal státu. Bedřich Šimůnek tento dům koupil. Dne 6. července 1963 se pan Šimůnek v Haborce oženil s Annou Tekelovou, se kterou žije dodnes. Narodilo se jim celkem sedm dětí: Václav, Anežka, Jan, Ludmila, Pavel a Josef. Dnes se už těší i z dvaceti tří vnoučat a jednoho pravnoučete.

Po roce 1990 absolvoval tříletý kurs pro katechety v Hradci Králové.

Od roku 1991 učí na základních školách v Libštátě a Košťálově římskokatolickému náboženství.

Moc děkujeme panu Šimůnkovi, že se s námi sešel a vyprávěl nám o svém životě. :)

Na projektu spolupracovaly:

Gabriela Košťálová

Sára Babková

Adéla Kloboučková

Kateřina Matěchová